

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2134/2531

พนักงานอัยการ จังหวัด สงขลา โจทก์ นาย ขาญชัย ขาญโสภณ ญจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 16, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 17, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 6, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 8, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2467 มาตรา 27 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

การฟ้องคดีว่าจำเลยนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรหรือรับสินค้าจากผู้ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีได้เสียค่าภาษีและมีได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ มาตรา 27, 27 ทวิ นั้น เป็นการฟ้องคดีเกี่ยวกับของซึ่งต้องยึดเพราะไม่เสียภาษีต้องด้วยมาตรา 100 ที่จำเลยจะต้องพิสูจน์ว่าสินค้านำเข้าดังกล่าวได้เสียภาษีถูกต้องแล้ว เมื่อจำเลยมิได้นำสืบและจำเลยเป็นผู้รับสินค้าของกลางจำนวนมากซึ่งเป็นสินค้าจากต่างประเทศมาเก็บไว้ที่บ้าน จึงฟังข้อเท็จจริงได้ว่าสินค้านำเข้านี้มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิได้เสียภาษี จำเลยจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ มาตรา 27 ทวิ.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27, 27 ทวิ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 16, 17 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 11) มาตรา 3 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 6, 8 ขอให้ริบของกลางทั้งหมดและให้จำเลยจ่ายรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ฟังไม่ได้ว่าจำเลยได้กระทำความผิดฐานนำสินค้าที่ยังมิได้เสียค่าภาษีและยังมิได้ผ่านด่านศุลกากรโดยถูกต้องจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงค่าภาษีศุลกากรโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ จำคุก 2 ปี ริบของกลาง และให้จ่ายรางวัลแก่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมจำเลยร้อยละยี่สิบของราคาของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ไม่ริบของกลาง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจค้นและยึดสินค้าเครื่องไฟฟ้าจำนวน 322 รายการได้ที่บ้านเลขที่ 491/21 และ 491/22 ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลาซึ่งเป็นบ้านของจำเลย สินค้าทั้งหมดมีราคา 1,246,563 บาท หากต้องเสียภาษีขาเข้าจะเป็นเงินค่าภาษี 1,094,291.63 บาท จำเลยมีอาชีพค้าขายอยู่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีปัญหาว่าจำเลยได้กระทำความผิดฐานร่วมกับพวกรับไว้ซึ่งสินค้าของกลางจากผู้นำสินค้านำเข้าดังกล่าวจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วร่วมกันช่วยซ่อนเร้น ช่วยพาเอาไปเสีย ช่วยจำหน่ายสินค้านำเข้าดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ หรือไม่และศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้รับสินค้าเหล่านั้นมาไว้ในบ้านสินค้าของกลางเป็นสินค้าต่างประเทศที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและต้องเสียภาษีและ

วินิจฉัยว่า คดีนี้เป็นคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27, 27 ทวิ จึงเป็นการฟ้องร้องคดีอันเกี่ยวด้วยของซึ่งต้องยึดเพราะไม่เสียภาษี ตามกฎหมายดังกล่าว อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา 100 ที่จำเลยจะต้องพิสูจน์ว่าของกลางดังกล่าวได้เสียภาษีโดยถูกต้องแล้วจำเลยมิได้นำสืบดังกล่าว คดีจึงฟังข้อเท็จจริงได้ว่า สินค้าของกลางเป็นสินค้าต่างประเทศที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมิได้เสียภาษีและสินค้าของกลางนี้มีเป็นจำนวนมากทั้งปรากฏว่าไม่มีผู้ใดไปแสดงตนว่าเป็นเจ้าของ และสินค้าชุกช่อนอยู่ จึงเชื่อว่าที่จำเลยรับมาเก็บไว้ในบ้านนั้นจำเลยกระทำไปโดยรู้ว่าเป็นสินค้าต่างประเทศที่นำเข้ามาโดยมิได้เสียภาษี จำเลยจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรพ.ศ. 2467 มาตรา 27 ทวิ พิพากษาแก่ ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น.

องค์คณะ

นิเวศน์ คำผอง · วิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์ · ไมตรี กลั่นนุรักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2134/2531>